

Lletra a un ex-exiliat

(FRAGMENT)

Es evident que la situació política catalana i espanyola en general, és cada dia més caòtica i inversemblant, puix per una part els personalismes o antagonismes dels elements que en podríem anomenar inèdits, car encara no han arribat a governar, com són els republicans, fa que sigui impossible una entesa amb els socialistes, anarco-sindicals i comunistes —que són els únics que vertaderament es sacrificuen—per a anar a la implantació d'un programa mínim amb la República com a forma de govern i la Federació com a sistema.

També influeix molt en aquest estat abúlic, la desaprensió d'alguns polítics vells, que amb el sagrat nom de la pàtria, sols busquen un profit immediat i personal. Crec que ja comprendràs que parlo d'aquests senyors que en tenen la tasca de Catalunya endins, apoderant-se dels càrrecs públics per poder ofegar tot sentiment de llibertat i de consciència cívica, o sigui els elements de la Lliga Regionalista

Per altra part, els elements reaccionaris i els partidaris dels règims absolutistes, en la companyia d'En Berenguer i el seu es preparen a fer unes eleccions que tothom reconeix seran les més vergonyoses i anacròniques que s'han fet a Espanya de molts anys ençà. Per mitjans coactius i coercitius es disposen a sostenir el que, humanament i legalment és impossible ni tan sols d'apuntalar-se. La prova d'això que et dic, la tenim en l'implantació del carnet electoral, car sols ho serà en les ciutats d'alguna importància, que és allà on és menys necessari, puix s'hi respira un perfecte ambient de ciutadania i de civisme com mai no havíem pogut ni tan sols somniar, i en les quals ells ja saben que no hi tenen res a fer; en canvi, en les ciutats rurals i en els poblets, en els quals es poden cometre tota classe d'ilegalitats i d'atropells, no els interessa la implantació del sudit carnet; així els cacics podran fer de les seves i tornarem a veure com en els districtes en que impera l'encasellat i la coacció, tot el cens—sense mancar hi un sol vot—ha votat a favor del candidat dels elements retardataris.

Un dels factors, el més important, que contribueix a que aquests senyors facin poc menys del que els dona la gana, és l'estat de postració a que s'ha entregat el poble, car en els primers dies de la caiguda de la primera dictadura es respirava, es palpava, com vulgarment es diu, un esperit de revolució, de rebel·lió, un afany inconegut d'intervenir en la cosa pública; ara, en canvi, sembla talment com si a tots ens haguessin aplicat injeccions de panxacontentisme: tal és l'indiferència amb que ens mirem els fets vandàlics que han pa-

ssat a la presó de Barcelona, el retorn als empresonaments governatius, el règim de perpètua censura, la suspensió de tots els actes públics, la negació de tot sentiment de llibertat i d'expansió ciutadana, etc., La il·lusió que ens havíem fet de veure, en un demà molt pròxim, l'instauració d'un règim de màxima justícia política, amb recança he de dir-te que cada dia el veig més llunyà. Mentrestant, hi ha alguns senyors, amb pretensió de liberals i esquerrans, i alguns d'ells republicans, que s'entretenen a jugar a fer estatuts; sempre d'esquena al poble, és clar.

Vosaltres, que, en els moments que els qui avui gallegen de patriotes i de catalanistes a ultrança rendien acatament al més ominós dels dictadors, vàreu oferir tot el que posseïeu: llibertat, diners, família, llar, tranquil·litat, àdhuc la vida, us semblarà estrany que pugui existir tanta felonja i poca vergonya, però per dissort és ben cert.

Per la transcripció
PAU BRUELDA

Barcelona, agost de 1930

NOTICIES

Una Exposició a l'Escola del Treball

Amb assistència del tinent d'alcalde don Josep Boix, i dels consellers senyors Marimón, Jonch (J), Puchades, Estrada i Cunillera, tingué lloc, diumenge passat, la inauguració de l'Exposició dels Treballs de Dibuix que durant el curs de 1929-1930 han realitzat els alumnes de l'Escola del Treball de Granollers.

Aqueixa exposició, molt ben instal·lada en el segon pis del Col·legi Municipal de Segona Ensenyança, demostra ben clar la profitosa feina feta pels alumnes obrers de les seccions de manyans, paletes, fusters i dels que assisteixen a les classes de dibuix artístic. Els professors, senyors Toront (A), Lassús i Boët, mereixen felicitacions que ja reberen en els moments de la inauguració i que suposem aniran rebent-les dels que visitin l'exposició.

A nosaltres, i amb els qui redactem aquest periòdic tots els reunits, ens agradà de debò aquell esforç fet per alumnes obrers. Granollers no veu aquells treballs en cap de les exposicions que es fan a les escoles; i seria una llàstima que aqueixa exposició es tanqués sense haver-la visitada tots quants puguin interessar-se per les coses del dibuix industrial i artístic.

Ens digueren, en acomiadar-nos, que estaria oberta tots els vespres; i suposem que hauran estat molts els que hauran anat a visitar-la.

Revisat per la censura governativa

Canvi de telegrams

Amb motiu del tràgic accident ocorregut a Barcelona, del qual n'han estat víctimes qualques bombers, s'han creuat aquests dos telegrams:

«Cap del servei de Bombers de Barcelona.

«El Cos de Bombers de Granollers us dona el pèsam per l'accident ocorregut abans d'ahir. —El cap del servei, Marcellí Roquet.»

«Cap del servei de Bombers de Granollers.

«Agraïm sentit pèsam dels companys de Granollers.—El cap dels Bombers, Gutiérrez.»

El tràfic de «blanques»

Demaneu amb interès al senyor Director del quinzinari d'esquerres «Inquietud», que amplii, amb tots els noms i cognoms dels que intervingueren, fins que s'hagi ben aclarit aquest assumpte del «tràfic de blanques», del qual ja en dos números se'n fa ressò en la secció de «Inquietud a l'aguait».

Suposavem que el senyor Director d'«Inquietud» sabia coses; ara, que creiem que no les volia dir. Però si ell les sap i les vol dir, per nosaltres que no estigui; perquè si vol que el senyor Batlle parli, en té per estona. Nosaltres encara estem esperant que parli del què ha fet en relació amb la recerca dels autors que en malhora trencaren la lloseta de marbre que donava el nom al carrer d'En Joan Montañà, i per ara se llama andana.

Ah!... Però si el nostre digníssim Alcalde no ha dit res d'aquest «affaire», els que van a dormir d'hora li senyalaren una pista. A veure, a veure si s'haurà de canviar el cap de policia, o si precisarà també nomenar-li un assessor.

Crònica de teatres

«L'home que faltava»

Dimecres nit tingué lloc, al teatre de La Unió Liberal, l'estrena, per la companyia Vila-Daví, de la comèdia en tres actes, original de Fèlix Ganderà, adaptada al català per Salvador Vilaregut, titulada «L'home que faltava».

Diguem que vàrem passar una agradable i divertida vetllada, puix la fina comèdia, abundant en acudits de bona llei, tingué la virtut de fer-nos passar inadvertides les tres hores transcorregudes en la seva representació.

Els assistents a la funció premiaren amb forts aplaudiments la feliç interpretació, i en particular la tasca de la parella capdavantera de la companyia, que estigueren senzillament admirables.

¿No seria possible representar-nos, per aquest excel·lent conjunt, «El carrer» o «Fí de jornada», les dugues obres d'esclatant èxit en la finida temporada al Romea?...

FANNY

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Telèfon 23 : Granollers

Anís
Picarol

Demaneu-lo a tot arreu

FABRICA DE LICORS I ANISSATS
de

Francesc Ventura

Xampany "Codorniu" i Xampany "Montbuy"

Despatx
Plaça del Bestiar, núm. 24

Granollers
Telèfon 75

Fàbrica
Plaça de la Mercè, 3, 4 i 5